

[Bo Kristensen]

»Vil ministeren klarlægge, om en besøgsvens uegennyttige indsats skal sidestilles med erhvervsarbejde og dermed medføre fradrag i efterløn?«

Begrundelse

Formanden for A-kassernes Samvirke, Karl Stisen, har den 8. februar 1988 til Vejle Amts Folkeblad udtalt, at det er helt i orden, at besøgsvennerne har det sociale samvær med andre, men hvis de begynder at gøre rent og foretage almindelige indkøb, skal de skrive timerne på, for så er det hjemmehjælpearbejde.

Når det tages i betragtning, at ensomhed er et af de største problemer i vores moderne samfund, kan det da ikke være rigtigt, at samværet mellem en besøgsven og en ensom ældre skal gøres til et fagforeningsspørgsmål.

Selvfølgelig må besøgsvennen lave kaffe, vaske kopperne af, gå et byærinde eller tage skraldespanden med ned, når han går. Efter min mening er det altsammen handlinger, som er udslag af almindelig menneskelighed og hensynet til et andet menneske. I hvert fald vil det være uværdigt at kigge besøgsvennen og den ældre over skulderen. Besøgsvennens besøg har til formål at få den ældre ud af ensomheden, og om det sker over en kop kaffe eller på anden måde, det synes jeg ærlig talt at de selv skal have lov til at ordne.

Svar (18/2 88):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg skal straks pointere, at deltagelse i socialt arbejde som besøgsven hos ældre eller syge ikke medfører fradrag i besøgsvennens dagpenge, og en efterlønsmodtager skal heller ikke medregne timerne inden for de tilladte 200 timers arbejde inden for et kalenderår.

Formålet med besøgsvenner er, at de skal hjælpe ældre eller syge ud af ensomheden. Besøgsvennens opgave kan være en gåtur, hjælp til at formulere et brev, højtlesning, hente en bog på biblioteket, men væsentligst at snakke med den ældre eller syge. Selvfølgelig må besøgsvennen lave kaffen, vaske kopperne af, gå et byærinde eller tage skraldespanden med, når han går.

Hvis besøgsvennen derimod udfører egentlige arbejdsfunktioner som f.eks. rengøring og vask, betragtes forholdet som et arbejdsfor-

hold, og arbejdstimerne skal påføres dagpengekortet og opgøres inden for de tilladte 200 timers arbejde.

Spm. nr. S 570

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (10/2 88) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at der i amterne planlægges en integration af de 2-årige hf-kurser og enkeltfagskurserne, før ministeriets hf-udvalg har færdiggjort sit arbejde?«

Begrundelse

Det har vist sig, at de 2-årige hf-kurser og hf på enkeltfag henvender sig til mennesker i forskellige aldersgrupper.

Den 2-årige hf er blevet en typisk ungdomsuddannelse, der specielt for uddannelsesfremmede miljøer er blevet et godt alternativ til gymnasiet. I forhold hertil har hf på enkeltfag udviklet sig til en typisk voksenuddannelse, hvor ikke mindst voksne kvinder har fået en mulighed for at supplere deres kvalifikationer.

Der er i forlængelse heraf også forskelle i den måde, de to uddannelser fungerer på – både pædagogisk og socialt.

De 2-årige hf-kurser foregår typisk i dagtimerne og er i de fleste tilfælde integreret i det almindelige gymnasiemiljø.

Enkeltfags-hf foregår typisk om aftenen og er pædagogisk og socialt påvirket af, at uddannelsen frekventeres af voksne mennesker med familiemæssige erfaringer og forpligtelser.

Visse steder i landet kan det af geografiske årsager være hensigtsmæssigt med en integration af de 2-årige hf-kurser og enkeltfagskurserne, men det bør overvejes nøje, før det føres ud i livet. Bl.a. derfor indgår spørgsmålet i det af ministeriet nedsatte hf-udvalg, som, så vidt det er oplyst, forventes at barsle med en betænkning senere i dette forår.

Det er på denne baggrund overmåde betænkeligt, at man i Københavns Amt, hvor der ikke er geografiske årsager, i kølvandet på nedlæggelsen af de tre gymnasier overvejer at oprette egentlige »hf-centre« med både 2-årig hf og enkeltfags-hf i Gentofte og Vallensbæk, før hf-udvalget har færdiggjort sin betænkning, og før spørgsmålet har været drøftet i en bredere offentlighed.